

рісен-ти. Сичко прочее, какво-то ви рекжтѣ да пазите, пазете и правете; но по тѣхны-ты дѣла не правете; защо-то говоратѣ, а не праватѣ. Защото свързватѣ товары тежки и мжчны за носенѣе, и тѣратѣ ги на челоуѣцы-ты на плещы-ты; а пакѣ, нещжтѣ нито сѣ прѣста си да ги повдигнжтѣ. И сичкы-ты си работы праватѣ за да ги видатѣ челоуѣцы-ти. И разшираватѣ хранилища-та свои, и праватѣ голѣмы полы-ты на дрехы-ты си: И обычатѣ прѣ-ко-то мѣсто на вечераніе-то, и прѣдни-ты сѣдалища въ съборища-та, и поздравленіа-та по пазара, и да имѣ выкатѣ челоуѣцы-ти: учителю! учителю! Но вые не сѣ наричайте учители; защо-то единъ е вашій учитель, Христосъ; а сички вые сте братіа. И никого на земля-та не дѣйте нарича Отецъ вашъ; защото единъ е Отецъ вашъ, който е на небеса. Нито наставницы сѣ наричайте; защото единъ е наставникъ вашъ, Христосъ. И най голѣмый отъ васъ, да бѣде вамъ слѣдъ. А който възнесе себе си, ще сѣ смири; и който смири себе си, ще сѣ възнесе.

Въ недѣла дѣ: Отъ Матѣя, зачало 89.

Рече Господь таа притча. Уподобисѣ царство небесно на челоуѣкъ царь, който направи свадба на сына си. И распрободи слѣдгы-ты си да призовжтѣ званы-ты на свадба-та; и не щѣха да доджтѣ. Пакѣ

прободи дрѣгы слѣдгы, и говораше: речете на званы-ты: ето, обѣдѣ-тѣ си приготвихъ; юнцы-ти ми, и угоени-ти сѣ заклани, и сичко е готово; додете на свадба. Но тѣ, не радиха, и разидоха сѣ, единъ на нива-та си, а дрѣгъ по търговіа-та. А дрѣгы-ти уловиха слѣдгы-ты мѣ, та ги обесчестиха и убиха ги. Като чѣ това царь-тѣ, разгнѣвасѣ, и прати конскы-ты си, та погуби оныа убійцы, и градъ-тѣ имъ изгори. Тогава рече на слѣдгы-ты си, свадба-та е готова; а выкани-ти не бѣха достойни. И тѣж идете на кръстопѣтища-та, и колкото намѣрите, повыкайте ги на свадба-та. И като излѣзоха оныа слѣдгы на кръстопѣтища-та, събраха сички-ты, колко-то намѣриха, злы и добры; и напхалисѣ свадба-та сѣсѣ гости. И като влѣзе царь-тѣ да види гости-ты, видѣ тамъ челоуѣкъ не облеченъ въ свадбарска дреха; И рече мѣ: пріателю! какъ си влѣзълъ тѣка, като не имашъ свадбарска дреха? а той млжкна. Тогава рече царь-тѣ на слѣдгы-ты: вѣржете мѣ рѣцѣ-ты и нозѣ-ты, вдигнете го, и хвѣрлете го въ вынкашна-та тѣмнота; тамъ ще бѣде плачь, и скѣрцаніе сѣсѣ зѣбы. Защото мнозина сѣ звани, а малцина избрани.

Въ понедѣльникъ на еі: недѣла,
Отъ Марка, зачало 21.

Въ онова вѣмѣ, слѣдѣваха Исуса много народи и притѣснѣваха го. И една жена, коато имаше

крѣвотеченіе